

Poprawka do druku 2902

Dodaje się paragraf 4 o następującej treści

“Miejska Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych wydaje negatywną opinię, o której mowa w art 18 ust 3a w ustawie o wychowaniu w trzeźwości, jeżeli Rada Dzielnicy, której terenu dotyczy wnioski, negatywnie zaopiniuje w formie uchwały możliwość sprzedaży alkoholu w danym miejscu, zarówno do spożycia na miejscu lub poza miejscem sprzedaży. Rada Dzielnicy, przed podjęciem uchwały, powinna podjąć działania mające na celu ukrócenie działań związanych ze sprzedażą alkoholu niezgodnych z prawem i zasadami współżycia społecznego, w szczególności przez wysłanie pisma do właściciela sklepu z opisem działań łamiących normy prawne i współżycia społecznego oraz wyznaczenie terminu do ich naprawienia”

Uzasadnienie

Ograniczenie liczby koncesji czy wprowadzenie zakazu sprzedaży nocnej alkoholu w sklepach nic nie da. Są to ślepe narzędzia, które moim zdaniem tylko zwiększą problem. Zaczną tworzyć się meliny, gdzie już nie będzie żadnej kontroli i tylko utrudnimy życie mieszkańcom oraz przedsiębiorcom sprzedającym uczciwie alkohol i zgodnie z zasadami współżycia społecznego.

Najlepszym rozwiązaniem byłoby zapisanie *expressis verbis* w ustawie o wychowaniu w trzeźwości, że rada gminy może zakazać “punktowej” sprzedaży alkoholu, bez względu na podmiot składający wniosek o zezwolenie. Teraz, jeżeli ktoś straci zezwolenie, to ma 6 miesięcy na wyprzedaż, a następnie wniosek składa żona, matka, syn o handel alkoholem w tym samym miejscu. I tak bez końca

Można jednak osiągnąć ten efekt w innym sposób, bez konieczności zmiany ustawy. Art 18 ustawy o wychowaniu w trzeźwości mówi, że

Art. 18. 1. Sprzedaż napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia w miejscu lub poza miejscem sprzedaży może być prowadzona tylko na podstawie zezwolenia wydanego przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta), właściwego ze względu na lokalizację punktu sprzedaży, zwanego dalej „organem zezwalającym”.

a następnie:

3a. Zezwolenia, o których mowa w ust. 3, organ zezwalający wydaje po uzyskaniu pozytywnej opinii gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych o zgodności lokalizacji punktu sprzedaży z uchwałami rady gminy, o których mowa w art. 12 ust. 1–3.

Z punktu widzenia mojej poprawki najważniejszy jest ust 3 z art 12

Art. 12. 3. Rada gminy ustala, w drodze uchwały, zasady usytuowania na terenie gminy miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych.

A zatem bez pozytywnej opinii gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych nie jest możliwe wydanie zezwolenia na sprzedaż alkoholu. Dlatego złożyłem poprawkę, która mówi, że jeżeli rada dzielnicy wyda negatywną opinię co do sytuowania miejsca sprzedaży alkoholu, to komisja musi negatywnie zaopiniować wniosek. Istnienie domniemanie, że rada dzielnicy wyraża zgodę- tak należy interpretować brak uchwały rady dzielnicy w tej sprawie. Rada dzielnicy powinna również wcześniej działania interwencyjne i dopiero w razie braku efektu przystępuje do uchwały.

Należy również zwrócić uwagę radą dzielnic, żeby korzystały z tego uprawnienia bardzo oszczędnie. To nie ma być narzędzie prohibicyjne, ale sposób na "utemperowanie" najbardziej uciążliwych punktów sprzedaży i konsumpcji alkoholu. Po wejściu w życie uchwały przewodniczący rady dzielnicy powinien wystosować pismo do takie sklepu, określające zakres problemów i termin na ich usunięcie. Jeżeli właściciel nie radzi sobie z nocną sprzedażą, to może sam z własnej woli ograniczyć się do dziennej sprzedaży, inaczej całkowicie straci możliwość handlu. W razie braku reakcji rada przygotowuje uchwałę a następnie następuje odebranie koncesji.

Należy pamiętać, że każda uchwała ma domniemanie legalności. Jeżeli nie zostanie uchylona przez wojewodę, to co najmniej przez dwa lata, do czasu prawomocnego wyroku sądu w II instancji, jest obowiązująca. Wszystko zależy zatem od wojewody, który moim zdaniem powinien pozostawić sądom rozstrzygnięcie tego dylematu.

Przepis nie brzmi "W razie braku zgody rady dzielnicy nie wydaje się pozwolenia na alkohol" tylko ustanawia się kryteria ocenne dla komisji gminnej, której pozytywna opinia jest niezbędna do wydania pozwolenia.

